

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága az Osztrovicsné dr.Lukács Julianna ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Kiss Tibor Zoltán ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságnál 25.P.91.595/2003. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 56.Pf.633.512/2006/3. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről 41. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében az 1998. február 6-tól kezdődő kórházi kezelése alatt történt orvosi hibákra és mulasztásokra alapított egészségkárosodására hivatkozással vagyoni és nem vagyoni kárait érvényesítette az alperessel szemben. Vagyoni kártérítésként - egyebek mellett - havi 50.000 forint járadékot, míg nem vagyoni kártérítésként 10.000.000 forintot követelt. Az volt az álláspontja, hogy az alperes orvosai a betegségének időben történő felismeréséhez szükséges vizsgálatokat elmulasztották, és nem kezelték megfelelően, holott kellően gondos eljárás esetén a február 8-án bekövetkezett baloldali bénulása megelőzhető lett volna. Azt állította, hogy az orvosi iratok tartalma valótlan, mert infúziós kezelést nem kapott, és a koponya CT vizsgálata is csak február 8-án történt meg.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Tagadta az orvosainak mulasztását és arra hivatkozott, hogy a felperes a betegségének megfelelő, szakszerű kezelésben részesült, az egészségkárosodása a hosszú évek óta fennálló cukorbetegségének és magas vérnyomás betegségének a következménye.

A bíróság jogerős ítéletével elutasította a keresetet. A rendelkezésre álló bizonyítékok - közöttük kiemelten az orvosszakértői vélemény - alapján tényként megállapította, hogy a felperes egészségi állapota a jóval korábban kialakult és a hosszú évek alatt súlyosbodott betegségeinek a következménye. A kórházba

kerülésekor az alperes orvosai időben, és szakszerű, a szakma szabályainak mindenben megfelelő kezelést alkalmazták, részükről olyan hiba vagy mulasztás nem állapítható meg, amely megalapozná a felperes kárigényét. A bíróság a határozat indokolásában kifejtette, hogy az orvosi dokumentáció meghamisítását a felperes nem bizonyította, és erre a koponya CT vizsgálatáról készült merevlemez csatolása sem lenne alkalmas.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet és a Pp. 3. §-ának (3) bekezdésében foglaltak megsértésére hivatkozott. Álláspontja szerint a bíróság azzal, hogy az ő előadását és a tanúk vallomásait nem, vagy csak részben értékelte, illetőleg nem kötelezte az alperest a CT vizsgálatról készült merevlemez csatolására, nem folytatta le megfelelően az eljárást, és így megalapozatlan, jogszabálysértő ítéletet hozott. Kérte annak megváltoztatását és a keresetének megfelelő határozat meghozatalát, illetőleg az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az alperes kórház orvosai egészségbiztosítás keretében, alkalmazottként végezték a felperes gyógykezelését, ezért ha a munkaviszonyukkal összefüggésben olyan magatartást tanúsítottak, amelynek alapján az adott esetben irányadó anyagi jogi felelősségi szabály - a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése - értelmében maguk tartoznának felelősséggel, a Ptk. 348. §-ának (1) bekezdéséből következően - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a felperessel szemben a munkáltatójuk, az alperes a felelős.

A Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésében megfogalmazott anyagi jogi felelősségi szabály határozza meg, hogy a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerinti eljárási szabály folytán mely tények tekintetében, kit terhel a bizonyítási kötelezettség. A felperesnek azt kellett bizonyítania, hogy a baloldali bénulással járó egészségkárosodása - ezzel összefüggésben a vagyoni és nem vagyoni károsodása - az alperes orvosainak jogellenes magatartása, mulasztása miatt következett be azzal, hogy a betegségének megállapításához szükséges vizsgálatokat nem végezte el időben, és emiatt elmaradt a szakszerű kezelése. E bizonyítás sikere esetén mentesülhetne az alperes a kártérítési felelősség alól a felróhatósága hiányának bizonyításával.

A bíróság a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítást lefolytatta, és bár az irányadó anyagi jogi felelősségi szabályokat csak részben hívta fel, azokat helyesen alkalmazta, és annak

megfelelően azt vizsgálta, hogy a felperes egészségkárosodása az alperes orvosainak jogellenes magatartására visszavezethető okból következett-e be. A helyes tényállás megállapítása érdekében a perben rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerint értékelte, azokat egybevetette, és nem tévedett, amikor a felperes egészségkárosodása miatt őt ért károkért az alperes kártérítési felelősségét nem állapította meg.

A bizonyítékok értékelése körében kiemeli a Legfelsőbb Bíróság, hogy az 1947-ben született, és évek óta cukorbetegségben, valamint magas vérnyomás betegségben szenvedő felperest a hirtelen fellépő látászavara miatt 1998. február 6-án vette fel az alperes kórház szemészeti osztálya, és az ott elvégzett vizsgálatok után még aznap átirányították a I. számú Belgyógyászati Osztályra. Itt az alperes orvosa - egyebek mellett - Heparin infúzió adását, majd a neurológiai vizsgálatot követően koponya CT vizsgálat elvégzését, a Heparin infúzió folytatását és Stroke-konzílium megtartását javasolta. Ezek az orvosi javaslatok és intézkedések a kórlap betétlapjából megállapíthatóak, és az iratok között található a Röntgen Osztálynak az a CT lelete is, amelyből megállapíthatóan a I. számú Belgyógyászati Osztályról érkezett felperes koponya CT vizsgálata 1998. február 6-án megtörtént. A felperes állításán kívül nincs bizonyíték arra, hogy ennek a leletnek a dátumát az alperes „meghamisította”, maga a betétlap is ezen a napon történt bejegyzéssel már a koponya CT elvégzésére utal. Az infúziós kezelések a kórlapokból megállapíthatóak, de az is, hogy a nem vérzéses jellegű stroke kialakulása, illetőleg progressziója miatt - már a neurológiai kontroll után, a koponya CT ismeretében - vette át február 8-án reggel az I. számú Ideggyógyászat.

A bizonyítékok körében értékelt tanúvallomások alapján nem tévedett a bíróság, amikor az infúzió adásának elmaradását nem állapította meg, és az egyéb bizonyítékok mellett a CT lemez csatolásának hiányát sem tartotta alkalmasnak annak megállapítására, hogy az alperes orvosai elmulasztották a felperes időben történt vizsgálatát, a megfelelő kezelését, és ezzel összefüggésben alakult ki az egészségkárosodása.

A felülvizsgálat rendkívüli perorvoslati jellegéből következően a bíróság mérlegelése körébe tartozó kérdés a felülvizsgálati eljárás keretében általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a lefolytatott bizonyítás adatainak szembeállítására, újabb összehasonlítására. A Legfelsőbb Bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés eredményét meghatározó indokok tarthatók-e, nincs-e bennük nyilvánvalóan helytelen következtetés. Az adott esetben a jogerős ítélet ezektől a hibáktól mentes, a megalapozatlansága tehát nem állapítható meg.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül hozott

határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban megítélhető költsége nem volt, a felülvizsgálati illetéket pedig a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2007. szeptember 12.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Udvary Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bírósági tisztviselő
HM